

Námět klauzurní reportáže

Tématem mé klauzurní reportáže by se s největší pravděpodobností stalo legendární Divadlo Jára Cimrmana. Vytvořil bych unikátní vhled do fungování souboru v této nevšední době.

Reportáž by začínala u vchodu do Žižkovského divadla Jára Cimrmana a jeho prázdnými prostory by mě provedl jeden z herců. Právě jeho příběh v covidové době by se prolínal celou reportáží. Navštívili bychom společně (s mikrofonem) divadelní šatnu nebo třeba sklad kulis. Do reportáže bych ale vkomponoval i hlasy dalších herců, které bych posbíral postupně. Pokusil bych do reportáže dostat na jednu stranu tu tíhu, která všechny herce sužuje v současné době, ale zároveň optimismus, neboť doba otevření divadel už je snad blíže než třeba v říjnu.

Přesah se pokusím nabídnout jak danou problematikou stále „umrtvené“ kultury v Česku, ale i samotnou osobou, po níž je toto divadlo pojmenováno.

Do výsledné reportáže bych zařadil samozřejmě i některá „tvrdá“ fakta – o historii divadla, jeho zvláštnostech, odehraných představeních a vůbec o jedinečném českém fenoménu. S manažerkou divadla bych dodal i aktuální, zejména finanční stránku věci.

Pracoval bych s výpověďmi řady osobností, ale také s ruchy. Možná především s tichem. Právě to nejlépe vystihne atmosféru divadla, které – místo aby znělo smíchem 230 diváků – zeje prázdnotou.